

[Kim Behnke]

det er da også noget af en underkendelse af Arbejdsministeriet, når hr. Ole Vagn Christensen åbenbart forventer, at man i Arbejdsministeriet bare vil sætte et gummistempel og godkende hvad som helst. Det vil man selvfølgelig ikke, og det er efter min mening en urimelig måde at opfatte vores Arbejdsministerium på.

Vi synes, at det er vigtigt at få nogle erfaringer med denne forsøgsperiode. Skulle det vise sig – det bliver selvfølgelig ikke tilfældet – at hr. Ole Vagn Christensen har ret, kan hr. Ole Vagn Christensen glæde sig over, at der alene er tale om en forsøgsperiode, og så vil resultatet af forsøget blive, at tommeltotten bliver vendt nedad. Vores forventning er, at resultatet af forsøget vil blive, at man siger hurra, hvor var det godt. Hr. Ole Vagn Christensen glemmer at fortælle om nogle af de andre henvendelser, der har været, hvor man har sagt, at det ikke kun skulle gælde i en erhvervszone, men i hele landet.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Det er egentlig lidt forståeligt, at hr. Kim Behnke gerne vil have, at denne lovgivning skulle gælde for hele landet, og det er vel egentlig også lidt forståeligt, at man af hr. Kim Behnkes attituder kan forstå, at han står på talerstolen med et lille smil om munden, for det handler om et Fremskridtsforslag, som er blevet behandlet i Folketinget den 17. januar 1992, og i den anledning blev der fra denne talerstol fremsat en lang række kommentarer til forslaget. Industriministeren brugte vendingen, at det ville vise sig, at forslaget ville skabe flere problemer, end det løste, den konservative ordfører, hr. Flemming Hansen, kaldte på daværende tidspunkt forslaget for konkurrenceforvridende og fuldstændig urealistisk, Venstres ordfører, fru Pia Larsen, mente ikke, at det var vejen frem med et sådant forslag, og fru Lone Dybkjær fra De Radikale sagde, at det var lykkedes Fremskridtspartiet at samle hele Folketinget imod sig. Nu har vi haft debatten under førstebehandlingen, vi har debatten i dag, og jeg har ikke hørt nogen af disse ordførere gå på talerstolen og fortælle Folketinget, hvad der er sket siden den 17. januar 1992 med hensyn til disse ting. Det kunne egentlig være rart at høre dem sige noget om det.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg har kun en enkelt kort bemærkning.

Jeg er selvfølgelig glad for, at ministeren er enig med os i, at det kunne være svært at svare på disse spørgsmål, men det betyder jo så også, at de er relevante for den udvalgsbehandling, som er nødvendig, for at vi kan sige, at vi har gennembehandlet tingene, og derfor synes jeg, det er godt, at vi kan blive enige om, at forslaget bør gå tilbage til udvalget.

Jeg bad om ordet denne gang på grund af det, hr. Kim Behnke sagde om forsøgsperioder. Jeg vil gerne understrege, at det kan være godt med forsøg, men ikke med forsøg, som skal laves, for at man derved får skabt uro og usikkerhed, og det er ikke forsøg, som er stimulerende for det samarbejde, som skal være på virksomhederne. Det, der kunne virke stimulerende, var, at man gav mulighed for, at man kunne gå langt, langt videre. Det ligger jo allerede i arbejdsmiljøloven, at det kan man, men med disse tiltag laver man restriktioner, og det er det, vi vender os imod. Vi mener faktisk, det er misbrug af den institution, som hedder forsøg.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Anden behandling af lovforslag nr. L 292:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændring af ordningen om ungdomsydelse).

Af socialministeren (Else Winther Andersen).

(Fremsat 12/5 92. Første behandling 13/5 92. Betænkning 12/6 92).